

- *: Když po dvaceti letech potkáš kamaráda,
se kterým sis na vojáky hrál,
na četníky, na zloděje, na semafor u koleje,
na kuřáky listí a tak dál,
na doktory medicíny a na ještě větší klukoviny,
až se dětský rozum červenal,
může to být radost, nebo jenom taktu zadost,
může se stát, že půjde dál.
1. A ty budeš stát v dlouhé chodbě
a pohled z něj nespustíš,
dokud ti neselžou oči obě,
dokud to všechno v sobě nepřekříčíš.
 2. Kdybys byl poeta, napsal bys báseň,
kdybys ho neznal, snad bys mu záviděl,
ale ty jseš klaun a o otci blázen,
jakého nikdo ještě neviděl.
 3. Odcházíš dolů mezi nákladáky
a mezi lidi, co tě pozdraví,
dají ti panáka, žádné dlouhé fraky
panáka na kuráž a na zdraví.
 4. A pak tě viděj' lidi v telefonní budce,
změněným hlasem přes kapesník špinavý
jak křičíš: "Chci mluvit s kamarádem,"
a telefon se s tebou nebaví.
 5. My všichni měli kdysi spolužáky,
v myšlenkách vracíme se znovu do školy,
pešek okolo nás chodívá taky
a máme obyčejné idoly.
 6. A tak nás viděj' lidi v telefonní budce,
změněným hlasem přes kapesník špinavý
jak křičíme: "Chci mluvit s kamarádem,"
a telefon se s námi nebaví.